

Mál nr. 179/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Tegund vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Heiti vátryggingartaka (X)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot móttakið 23. maí 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 26. maí 2023, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi 20. febrúar 2019 orðið fyrir slysi við starf sitt fyrir X. Slysið hafi orðið með þeim hætti að M hafi ásamt verkstjóra verið að vinna við stálbita er lá á jörðinni og hafi þeir verið að setja tréspýtur undir stálbitann svo unnt væri að setja stroffur undir bitann. Skotbómulyftari hafi lyft stálbitanum örlítið upp svo unnt væri að smeygja tréspýtunum undir bitann. Þegar einni spýtunni hafði verið komið fyrir hafi hún runnið með þeim afleiðingum að stálbitinn féll niður og lenti á hægri fæti M. Þá kemur fram að í tilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands kemur fram að stálbitinn hafi verið um þrjú tonn. Sama dag gerði Vinnueftirlitið úttekt á vinnustaðnum og kemur fram í skoðunarskýrslu að X hafi ekki gert skriflega áætlun um öryggi og heilbrigði vegna verkþáttarins sem slysið varð við en hún eigi að fela í sér áhættumat með tilliti til öryggis og heilsu starfsmanna og áhættuþátta við verkþáttinn.

M telur að X hafi vanrækt skyldur sínar skv. lögum nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, með því að tryggja ekki nægilegt öryggi á vinnustaðnum og beri hann því skaðabótaábyrgð á slysi M á grundvelli sakarreglu skaðabótaréttarins og reglna um vinnuveitendaábyrgð. M byggir á því að verkstjórn hafi verið ábótavant og hann hafi treyst því að rétt væri að leggja trékubb á ísilagt undirlag enda tjáð af verkstjóra að hann ætti að vinna verkið þannig. Verklagi hefði átt að haga með öðrum hætti og öruggari. Hefði áhættumat legið fyrir hefði mátt afstýra slysinu. Þá kemur fram að M hafi starfað stutt hjá X þegar slysið átti sér stað og hann því reynslutilill. M geti því ekki borið eigin sök þótt hann hafi staðið nærri þegar afferming stálbitans fór fram.

Í bréfi V kemur fram að ekki hafi verið að lyfta byrði óvarið yfir vinnusvæði heldur hafi verið að lyfta bitanum svo hægt væri að koma stroffum á hann og að ekki hafi verið gerðar athugasemdir um þetta í skýrslu Vinnueftirlitsins. Þá kemur fram að ekki hafi verið um flókið verk að ræða og því hafi ekki átt að þurfa sérstaka þjálfun við verkið. Þá hafi ekki átt að þurfa áhættumat til að starfsmaður setji ekki fót sinn undir stálbita sem verið er að lyfta auk þess sem ekki sé sýnt fram á orsakatengsl milli áhættumats og tjóns. V bendir á að í sjúkrafærslu á slysdegi komi fram að M hafi leitað á bráðadeild vegna fíkniefnaneyslu. Sú færsla sé á undan upplýsingum um slysið og verði að ætla að ástand M kunni að hafa átt þátt í því að óhappið varð en V hafi ekki umboð til að fá betri upplýsingar um þetta. Að mati V hafi verið um óhappatilviljun að ræða sem X verði ekki kennt um.

Álit.

Ágreiningur þessa máls varðar það hvort X beri ábyrgð á því að M slasaðist við vinnu sína þegar hann var að setja tréspýtur undir stálbita. Í skýrslu Vinnueftirlitsins sem gerð var eftir slysið kemur fram að X hafi ekki gert skriflega áætlun um öryggi og heilbrigði verkþáttarins sem slysið varð við en hún eigi að fela í sér áhættumat með tilliti til öryggis og heilsu starfsmanna og áhættuþátta við verkþáttinn. Vinnueftirlitið gerði hins vegar ekki frekari athugasemdir varðandi staðsetningu stálbitans eða að ranglega hafi verið staðið að verkinu og verður ekki séð að áhættumat hefði breytt aðstæðum á slysstað enda um tiltölulega einfalt verk að ræða. Verkið snerist um að setja tréspýtur undir stálbita svo unnt væri að koma stroffum á hann sem virðist hafa runnið til með þeim afleiðingum að stálbitinn lenti á hægri fæti M. Ekki hefur verið sýnt fram á orsakatengsl milli fíkniefnaneyslu M og slyssins og kemur það því ekki til álita í málinu. Samkvæmt almennum reglum sönnunarreglum í skaðabótarétti ber sá sönnunarbyrði um atvik og aðstæður sem telur annan bera skaðabótaábyrgð á sínu tjóni. M ber því sönnunarbyrði fyrir því að X beri skaðabótaskyldu vegna tjóns hans. Gögn málsins málsins bera ekki með sér að um saknæma háttsemi hafi verið að ræða sem X beri vinnuveitendaábyrgð á og verður ekki

annað séð en að það hafi verið óhappatilvik að stálbitinn rann til og á fót M. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu atvinnureksturs X hjá V.

Reykjavík, 7. júlí 2023.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir